

ת"פ 3380/12/17 - מדינת ישראל נגד מיכאל תורג'מן, שי דאודי, ז"א, עמאד ג'אבר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 3380-12-17 מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'

לפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
1. מיכאל תורג'מן
2. שי דאודי
3. ז"א
4. עמאד ג'אבר (עניינו הופרד והסתיים)

גזר דין - הנאשמים 1 ו-2

כללי

1. הנאשמים 1 ו-2 (להלן גם: "**הנאשמים**") הורשעו לאחר ניהול הליך הוכחות בעובדות האישום הראשון ועל פי הודאתם בעובדות האישום הרביעי.

2. האישום השני לא יוחס לנאשמים ומהאישום השלישי זוכה הנאשם 1 בעקבות חזרת המאשימה מכתב האישום.

באישום הראשון הורשעו הנאשמים:

החזקת מקום לשם זנות, לפי סעיף 204 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (שש עבירות);

פרסום בדבר שירותי זנות, עבירה לפי סעיף 205(א) לחוק העונשין;

הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק העונשין;

השכרת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 205 לחוק העונשין - נאשם 1 בלבד.

באישום הרביעי הורשעו הנאשמים:

שימוש במרמה ערמה ותחבולה, עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"); (שתי עבירות);

שימוש במרמה ערמה ותחבולה, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה (שתי עבירות);

מרמה או תחבולה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק המע"מ**") בנסיבות האמורות בסעיף 117(ב)(3) לחוק המע"מ (שתי עבירות);

אי הודעה על התחלת התעסקות או על השינוי בה, עבירה לפי סעיף 215א(א) לפקודה.

3. בהכרעת הדין קבעתי שיש לזכות את הנאשמים מחמת הספק מעבירות סרסרות למעשה זנות, עבירה לפי סעיף 199(א)(1)+(2) לחוק העונשין; ומעבירת ניסיון לסרסרות למעשה זנות, עבירה לפי סעיף 199(א)(1)+(2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין - אשר יוחסו להם באישום הראשון.

העובדות שבהן הורשעו הנאשמים

4. על פי עובדות החלק הכללי, הנאשמים הם שותפים עסקיים. בין חודש ספטמבר שנת 2015 ועד חודש ינואר שנת 2017 (להלן: "**התקופה**") החזיקו הנאשמים והפעילו בתי בושת למתן שירותי זנות (להלן: "**שירותי המין**" או "**מעשי הזנות**") אשר פעלו בדירות שכורות בירושלים.

הנאשמים פרסמו את שירותי המין הניתנים ללקוחות בדירות, בין היתר באתר "סקס אדיר" המיועד לפרסום שירותי זנות.

5. על פי עובדות האישום הראשון, במהלך התקופה הפעילו הנאשמים בתי בושת למתן שירותי מין, שפעלו בדירות הבאות: בדירה ברחוב הפעילו בית בושת, שבו העניקה הנאשמת 3 שירותי מין ללקוחות; בדירה ברחוב ..., הפעילו בית בושת, שבו העניקו הנאשמת 3, ואחריה א' ואחריה פ', שירותי מין ללקוחות; בדירה ברחוב ..., הפעילו בית בושת שבו העניקה הנאשמת 3 שירותי מין ללקוחות; בדירה ברחוב ..., הפעילו בית בושת, שבו העניקה הנאשמת 3 שירותי מין ללקוחות; בדירה ברחוב ..., הפעילו בית בושת שבו העניקה ר' שירותי מין ללקוחות; בדירה ברחוב דרך ..., הפעילו בית בושת שבו העניקה ר' שירותי מין ללקוחות.

הנאשמים פרסמו את הדירות שאותן הפעילו כאמור לעיל באתר "סקס אדיר", כדי לגייס נשים נוספות שתעבודנה בזנות בדירות. כך לדוגמה, ביום 29.11.2015 פרסמו הנאשמים דירה שאותה ניהלו בזו הלשון: "לדירה דיסקרטית עם המון לקוחות טובים דרושות בחורות נאות למסאז'ים שכר גבוה מאד, יחס חם + אפשרות לינה".

כמו כן, פנו הנאשמים לנשים שפרסמו את שירותיהן באתר "סקס אדיר" כדי להציע להן להשתמש בדירות שאותן ניהלו. במחצית השנייה של שנת 2016 במועדים שאינם ידועים במדויק, שלחו הנאשמים הודעות טקסט ל-ר', לאחר שזו פורסמה באתר יד 2 כמי שמעניקה "עיסוי מרגיע". בהודעות אלה הציעו הנאשמים ל-ר' לשכור דירה בניהולם. בעקבות זאת פנתה ר' לנאשם 2 אשר לקח אותה לדירה ברחוב ..., שם סיפקה ר' שירותי מין ללקוחות. ר' שילמה לנאשמים עבור השימוש בדירה למשך יום אחד שבו עבדה, סך של 400 ₪. במועד מוקדם יותר עבדה ר' בדירה ברחוב ... שאותה ניהלו הנאשמים, וגם שם סיפקה שירותי מין ללקוחות. ר' עבדה בדירה זו

פעם בשבוע במשך כחצי שנה. לאחר מכן הציע הנאשם 2 ל-ר' לעבוד בדירות בכתובות שונות שאותן ניהל יחד עם נאשם 1 אך ר' לא נענתה.

הנאשמים דאגו לתפעול השוטף של הדירות, לרבות ניקיון, והספקה והחלפה של מצעים ומגבות.

הנאשמים פרסמו את שירותי המין שסיפקו פ' ונאשמת 3 באתר "סקס אדיר" ושילמו על הפרסום כ- 1,000 ₪ בחודש. בעקבות הפרסומים התקשרו לקוחות לנאשמת 3 אשר פירטה באזניהם מהם שירותי המין המוצעים ומהם תעריפיהם והדריכה אותם כיצד להגיע לדירות.

לאחר הפרסום הגיעו לדירות גברים לשם קבלת שירותי מין. נאשמת 3 ופ' קיבלו לידיהן אתגן בהתאם לשירותי המין שהעניקו, כדלקמן: תמורת קיום יחסי מין מלאים - 400 ₪, תמורת מין אוראלי - 300 ₪, תמורת עיסוי עד להגעה לפורקן מיני - בין 250 ₪ ל- 300 ₪.

הנאשמים היו נוהגים לאסוף את נאשמת 3 מהתחנה המרכזית בירושלים ולהביאה לאחת הדירות שניהלו כדי שתספק שירותי מין וכן היו קובעים מתי היא רשאית לסיים את יום העבודה.

במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך שנת 2016 פנה הנאשם 2 ל-א', אשר סיפקה שירותי מין בדירה ברחוב ... שאותה ניהלו הנאשמים והציע לה כי יפנה אליה לקוחות. כמו כן, הציע הנאשם 2 ל-א' שתשלם שכר דירה יחסי עבור כל לקוח, להבדיל משכר יומי שאותו שילמה א' עד לאותו מועד. א' סירבה להצעתו של נאשם 2 ובתגובה הלה סירב לאפשר לה להמשיך לעבוד בדירה ברחוב ... שאותה ניהל בטענה כוזבת כי ישנן בדירה בעיות אינסטלציה.

במהלך התקופה הרלוונטית, השכיר הנאשם 1 דירה בבעלותו ברחוב הגנת 240 לאהרון אילו תמורת 8,000 שקל לחודש ביודעו כי אילו משכיר את הדירה בשכירות משנה לצורך מעשי זנות.

הנאשמים הורשעו בכך שבמעשיהם האמורים החזיקו שישה מקומות לשם עיסוק בזנות; פרסמו פרסום בדבר מתן שירותי זנות; והביאו אדם לידי עיסוק בזנות.

הנאשם 1 הורשע גם בכך שבמעשיו האמורים השכיר מקום ביודעו שהוא משמש או ישמש לאדם מקום למעשי זנות.

6. על פי עובדות האישום הרביעי, במסגרת ניהול בתי בושת והשכרת הדירות כמפורט באישום הראשון ודירות נוספות, קיבלו הנאשמים בין השנים 2015 ועד 2016 סך של 755,480 ₪, כמפורט להלן:

שנה	סך הכנסה בגינה הוצאו חשבוניות על ידי הנאשם 1	סך הכנסה בגינה הוצאו חשבוניות על ידי הנאשם 2	סך הכנסה
2015	0 ₪	0 ₪	107,500 ₪
2016	0 ₪	13,000 ₪	647,980 ₪

בחודש אוקטובר שנת 2015 פתחו הנאשמים עסק או החלו לעסוק במשלח יד ולא הודיעו על כך במועד לפקיד

שומה ואף לא הגישו במועד את הדוח השנתי הראשון שהיה עליהם להגיש על אף קיומו של תיק שומה בעניינם.

החל מחודש אוקטובר שנת 2015 ועד למעצרו בחודש ינואר שנת 2017, נהג הנאשם 2 לרשום את הכנסות העסק ביומן בלי שהוציא חשבוניות על חלק ניכר מתקבולי העסק ובלי לדווח עליהם לרשויות המס והכל כמפורט בסעיף 1 לעיל. הנאשם 1 לא ניהל רישום אודות קבלת הכספים, לא הוציא חשבוניות על כלל תקבולי העסק, ולא דיווח עליהם לרשויות המס.

הנאשמים הורשעו על שבמעשיהם האמורים עשו כדלקמן:

במזיד או בכוונה להתחמק ממס השמיטו מתוך דו"ח על פי הפקודה כל הכנסה שיש לכללה בדוח (מיוחס לשני הנאשמים בנוגע לשנת 2015);

הכינו או קיימו או הרשו לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות (מיוחס לשני הנאשמים בנוגע לשנת 2016);

השתמשו בכל מרמה, ערמה או תחבולה או הרשו להשתמש בהן במטרה להתחמק ממס (מיוחס לשני הנאשמים בנוגע לשנים 2015-2016);

פתחו עסק או החלו לעסוק במשלח יד ולא הודיעו על כך במועד לפקיד השומה ואף לא הגישו במועד את הדו"ח השנתי הראשון שהיה עליהם להגיש לאחר האירועים האמורים;

השתמשו בכל מרמה או תחבולה או עשו מעשה אחר במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס ערך מוסף (מיוחס לשני הנאשמים בנוגע לשנים 2015-2016).

תסקיר שירות המבחן - הנאשם 1

7. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 26.06.2023 כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 56 נשוי ואב לשלושה ילדים בגירים שאחד מהם סובל מבעיה בריאותית. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד בעל תעודת בגרות חלקית, ולמד מכונאות רכב. הנאשם שירת שירות צבאי סדיר מלא ושנה נוספת בשירות קבע. במישור התעסוקתי, עבד הנאשם במשך 6 שנים ככבאי ולאחר מכן כנהג הובלות עצמאי. בהמשך חייו הוכשר כנגר ומאז הוא עוסק בתחום זה, כאשר בין השנים 2011-2019 היה בעלים של נגריה וכיום הוא עובד רק באופן חלקי מחמת מצבו הבריאותי.

הנאשם סיפר לשירות המבחן על נסיבות חייו המורכבות כמפורט בתסקיר שלא יפורטו כאן מפאת צנעת הפרט.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחסו לעבירות הנוכחיות, תחילה גילה הנאשם גישה מטשטשת בנוגע מעשיו. אולם, במסגרת מגעיו עם שירות המבחן ובהשפעת ההליך הפלילי, חל שינוי בעמדתו והוא הכיר באיסור ובחומרת מעשיו, וגילה נכונות לשאת בתוצאות ולבחון את התנהגותו במסגרת טיפול. שירות המבחן התרשם שההליך המשפטי חידד את גבולות האסור והמותר עבור הנאשם, ושכיום הנאשם מבין טוב יותר את הפסול שבהתנהגותו ומקבל אחריות על מעשיו.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: נסיבות חייו המורכבות; דפוס ריצוי האחר; התנהלות מתוך רצון להגדיל את רווחיות העסק בשל הצורך לחזק את תחושת הביטחון הכלכלי כתוצאה מחרדה בלתי מודעת לשוב ולחוש מצוקה ומחסור כפי שחווה בילדותו.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: מערכת ערכים נורמטיבית וניהול אורח חיים תקין; התמדה בתפקוד תעסוקתי; העדר עבר פלילי; השפעת ההליך הפלילי שהיווה גורם מרתיע; נכונות להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית ומיכולתו של הנאשם להיעזר בטיפול במסגרת קבוצה טיפולית ייעודית בשירות. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך מעין זה. להערכת שירות המבחן השתלבותו בהליך הטיפולי עשויה להוות גורם מפחית סיכון לרצידיבזם.

בהתחשב בכל האמור, המליץ שירות המבחן לשקול גישה שיקומית שתאפשר את מיצוי האפיק הטיפולי תוך הימנעות מהטלת מאסר בפועל בין כותלי בית הסוהר. שירות המבחן סבר שהטלת עונשים הרתעתיים בדמות מאסר על תנאי והתחייבות כספית לצד הטלת עונש מוחשי בדמות מאסר בעבודות שירות, יהוו עבור הנאשם סנקציות בעלות אפקט מכפר. נוסף על אלה, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנתיים כדי לשלב את אותו בקבוצה טיפולית עם תום עבודות השירות כשבמהלך תקופה זו יעמוד שירות המבחן עם הנאשם בקשר פרטני מעקבי. לחלופין המליץ שירות המבחן שאם יוחלט על הטלת מאסר בפועל ממש, תיגזר על הנאשם תקופת מאסר קצרה בלבד.

תסקיר שירות המבחן - הנאשם 2

8. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 26.03.2023 כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 38, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, מתגורר בירושלים ומזה כארבע שנים עובד כמנהל בחנות שבבעלות חברו. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, וקיבל פטור משירות צבאי על רקע אי התאמה. אשר להיבט התעסוקתי, השתלב הנאשם בשוק כעצמאי החל מגיל 20, כשלאורך השנים ניהל מספר עסקים, בכלל זה במשך תקופה ארוכה היה זכין של רשת ממתקים והחזיק דוכן שאותו נאלץ לסגור בשל משבר הקורונה.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחסו לעבירות הנוכחיות, גילה תחילה גישה קורבנית וקושי לראות את עצמו כעובר חוק תוך ששלל כוונות פליליות במעשיו ונטה לטשטש במידה מסוימת את משמעותם הפלילית. בהמשך לכך, גילה יכולת ראשונית להתבונן בחלקיו הבעייתיים וקיבל אחריות על מעשיו. בשיחתו עם שירות המבחן מסר שבתקופה הסמוכה לביצוע העבירות, סגר את עסקו וחיפש דרכי פרנסה חדשות ולכן נענה להצעתו של הנאשם 1 לנהל עסק משותף של השכרת דירות לטווח קצר, לא עמד בפיתוי לעשיית רווח כלכלי קל ומהיר ופעל בלי שהקדיש מחשבה להשלכות של מעשיו. כיום, מסוגל לבחון באופן ביקורתי יותר את התנהגותו באותה העת. הנאשם ביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: קושי להכיר ולהתבונן בחלקים "הפחות מוצלחים" באישיותו; צורך בהכרה והערכה על יכולתו והשקעתו; דפוס של ריצוי האחר; ודפוס הדחקה וטשטוש מול התמודדות עם תחושת כישלון.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: תפקודו במשפחה; גילוי התמדה ויציבות תעסוקתית; היעדר עבר פלילי; קיומה של מערכת ערכים נורמטיבית; שאיפה לניהול אורח חיים תקין; השפעתו של ההליך הפלילי שחידד עבורו את גבולות האסור והמותר בפרט בנוגע לראיית המחירים שהוא עלול לשלם על מעשיו; גילוי נכונות להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

בהתחשב בכל האמור, המליץ שירות המבחן לנקוט בגישה שיקומית, ובכלל זה להימנע מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. שירות המבחן המליץ לגזור מאסר בעבודות שירות כעונש מוחשי לצד מאסר על תנאי והתחייבות כעונשים הרתעתיים. להערכת שירות המבחן יש ברכיבי ענישה אלה כדי לכפר על הנזק והפגיעה שהיסיב הנאשם לחברה. נוסף על כך המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנתיים, כשבתקופה זו יעמוד עמו שירות המבחן בקשר פרטני ובמעקב ועם תום עבודות השירות ישתלב הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

9. בא-כוח המאשימה, עו"ד אריאל אילוז, ביקש לגזור על הנאשם-1, 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס שלא יפחת מ-5% מסכום העלמת המס.

אשר למתחם העונש ההולם עתר בעניינו של הנאשם 1 לקבוע מתחם שנע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם 2 עתר למתחם שנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. בטיעונו הבהיר שהפער בין הנאשמים נובע מהסיבה שהנאשם 1 הורשע גם בעבירת השכרת מקום לשם זנות.

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות ובהם ערך ההגנה על כבודן של נשים, וחירות נפש וגופן. אשר למידת הפגיעה, טען שמדובר בפגיעה ברף גבוה.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען שקיימות נסיבות מחמירות, שאין מדובר באירוע ספונטני אלא באירוע ממושך שנפרש על פני השנים 2015-2017; שהופעלו שש דירות; ושהנאשם 1 השכיר דירה נוספת בשכירות משנה למטרת זנות מה שמצביע על תודעה פלילית גבוהה. ב"כ המאשימה טען שמידת המעורבות של הנאשמים בתעשיית הזנות היא משמעותית ובאה לידי ביטוי בגיוס בנות, פרסום, ותחזוקה שוטפת של הדירות ששימשו כבתי בושת, כאשר כל אלה היוו תשתית משמעותית לתעשיית הזנות. עוד טען שהפעילות בדירות התנהלה באופן שיטתי, לשם בצע כסף, כאשר

הנאשמים הפיקו הכנסה משמעותית מהדירות ושאפו להרחיב את הכנסותיהם.

אשר לעבירות המס, טען שמדובר בסכום העלמת מס שאינו מבוטל בסך 750,000 ₪ ונתון זה מהווה אף הוא נסיבה לחומרה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ביקש לזקוף לזכותם של הנאשמים את היעדר העבר הפלילי. עם זאת, טען שמדובר בנאשמים שניהלו את התיק ושיש צורך להחמיר עמם משיקולי הרתעת היחיד והרבים. אשר להמלצות שירות המבחן טען שאין לקבל את ההמלצות שאינן הולמות את חומרת המעשים, ואינן מתיישבות עם מדיניות הענישה הנוהגת. לטענתו עצם העובדה שהנאשמים לא עברו הליך טיפולי ועצם ניהול ההליך מצדם, מלמד על האופן שבו הם תופסים את העבירות שעברו. אשר להסרת המחדל, אישר שהנאשם 1 הסיר את המחדל באופן מלא, ובנוגע לנאשם 2 בהתאם להודעת המאשימה מיום 20.04.2023 הבהיר שהלה טרם הסיר את מחדלו. את טיעונו תמך בפסיקה.

10. כעדה לעונש מטעם הנאשם 2 העידה אשתו הגב' אוראל דאודי וכן הוגש מכתב ממעסיקו. בעדותה סיפרה הגב' דאודי שהיא בת 30, אם ל-3 ילדים, ועובדת בעיריית ירושלים במחלקת התרבות. עוד סיפרה שלבעלה אין קשר לעולם הפלילי והטראומה מההליך הפלילי שנוהל נגדו, מלווה את המשפחה עד היום. אשר לתפקודו בבית, סיפרה שבעלה הוא בעל טוב, ואבא טוב, בעל מידות טובות וערכים, שעובד כיום בניהול חנות, ומפרנס את המשפחה ביושרה. אשר להסרת המחדל הבהירה ששולמו 50,000 ₪ ונותר לשלם עוד 40,000 וכדי לעמוד בתשלום העמידו בני הזוג את רכבם למכירה.

11. בא-כוח הנאשם 2, עו"ד דוד הלוי, התייחס בראשית דבריו לפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה וטען שאין לה רלוונטיות למקרה שלפנינו תוך שאבחן אותה בטיעונו. עוד התייחס לכך שהמעורבת האחרת בתיק שעניינה הסתיים, היא המבצעת העיקרית, והיא זו שעברה עבירות חמורות יותר מהנאשמים אולם עבירות אלה לא יוחסה לה בכתב האישום. וחרף כל זאת, הוטל עליה עונש נמוך משמעותית ממה שהתבקש בעניינם של הנאשמים.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען שמדובר בנאשמים שניהלו עסק אשר שימש אכסניה לנשים שעסקו בזנות שנים רבות ללא קשר לנאשמים. לדבריו, הנאשמים לא פעלו באופן מודע במטרה לסחור בנשים אלא עסקו בהשכרת דירות לטווח קצר והשכירו את הדירות לנשים שרצו לנהל את ענייניהן באופן עצמאי. בטיעונו הפנה לקביעת בית המשפט בהכרעת הדין שלפיה גם אלמלא הנאשמים היו הנשים עוסקות בזנות. בהקשר זה טען שהעבירות שנעברו לא כללו אלמנט של ניצול ועל כן הן מצויות ברף חומרה נמוך ומשיקות לעבירת השכרת מקום לשם זנות שדינה שנת מאסר.

לעניין עבירות המס טען שניתן היה לסיים את התיק בכופר ותמך את עמדתו בכך שהפנה לטיטת השיקולים המנחים לעניין כופר, ולהחלטות ועדת הכופר במקרים דומים. לדבריו כיוון שלא נעשה ניסיון לבחון את מידת התאמת הנאשם לכופר, וכיוון שהנאשם שילם כבר 200,000, הרי שאין הצדקה לתשלום קנס בסך 75,000 ₪ כדרישת המאשימה.

אשר למתחם העונש ההולם, טען שיש לקבוע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

אשר לעונש המתאים בגדרי המתחם, הפנה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל אלה לתסקיר שירות המבחן

שלפיו מדובר באדם בעל משפחה; אשר מגלה התמדה ויציבות בתפקודו התעסוקתי; בעל מערכת ערכים נורמטיבית; נעדר עבר פלילי; אשר הושפע מההליך הפלילי שמהווה עבורו גורם מרתיע ומחדד גבולות; ואשר נמצא מתאים והביע נכונות להשתלב בטיפול. אשר לשיקולי ההרתעה, טען שאלה אינם רלוונטיים לעניינו של הנאשם. אשר לאפשרות שיוטל על הנאשם מאסר בעבודות שירות טען שעונש זה אינו הולם את המקרה. את טיעונו מתך בפסיקה.

12. בא-כוח הנאשם 1, עו"ד אריאל הרמן, הצהיר שטענותיו של ב"כ נאשם 2 רלוונטיות גם לנאשם-1. בדבריו שלל את התייחסותה העונשית הדיפרנציאלית של המאשימה לנאשמים, וטען שלשיטתו אין הצדקה ואין מקום לאבחן ביניהם, לא לעניין קביעת מתחמי הענישה ולא לעניין העונשים שיושטו עליהם. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען שבהתאם להכרעת הדין לא הוכח אלמנט של ניצול, ועניין זה רלוונטי למידת הפגיעה בערכים המוגנים. עוד טען שמעשיהם של הנאשמים אינם עולים כדי דרדור נשים לעסוק בזנות שכן מדובר בנשים שכבר עסקו בזנות וניצלו את המקומות שהושכרו להן כדי לעסוק בכך. לפיכך, כך טען, מדובר ברף חומרה נמוך ביותר. נוסף על כך, הדגיש שעסקם של הנאשמים לא הוקם מתוך מטרה שישמש למעשי זנות, ובשל כל אלה ביקש לקבוע שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה.

אשר לקביעת מתחם העונש ההולם, ביקש להתחשב בכך שמעשי הנאשמים נעשו על רקע רצונם להרוויח מהשכרת הדירות. בהתייחס לפרסום, טען שמדובר במקרה אחד שבו נאשמת 3 ביקשה מהנאשמים לסייע לה. בהינתן כל האמור, עתר למתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

אשר לעונש המתאים, התייחס בטיעונו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והפנה לתסקיר שירות המבחן. בין היתר התייחס למצבו הבריאותי של בנו של הנאשם המהווה שיקול שיש להתחשב בו. עוד ציין שמדובר באדם נורמטיבי; שעבד בעבודות שונות לפרנסתו; שסובל מבעיות בריאותיות; שהוא נעדר עבר פלילי; שמבין כיום את הפסול שבמעשיו; שההליך הפלילי חייד עבורו גבולות; שקיבל אחריות על מעשיו; ושהערכת הסיכון להישנות העבירות בעניינו היא נמוכה.

אשר לעבירות המס, טען שהנאשם הסיר את המחדלים במלואם והפנה לכל טענותיו של בא-כוח הנאשם 2 בנוגע לעבירות אלה. בא-כוח הנאשם 1 הדגיש שהנאשם מוכן להתגייס ולהשתלב בהליך טיפולי ועל כן יש להציבו בתחתית המתחם שייקבע, או לחרוג ממנו משיקולי שיקום. את טיעונו תמך בפסיקה.

דברי הנאשמים

13. הנאשם 1 ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפני הביע חרטה על מעשיו ואמר שהוא חש בושה. הנאשם סיפר שהוא אדם נורמטיבי, בעל משפחה, שמתמיד בעבודתו, ושהוא ובני ביתו חוו טראומה מההליך הפלילי. הנאשם התייחס למצבו הכלכלי וסיפר שלקח לו זמן לשקם את עצמו מבחינה כלכלית לאחר ששילם ₪ 200,000 עבור מיסים שהוטלו עליו. הנאשם הדגיש שאילו ידע שמדובר בעבירות לא היה עושה את המעשים שבהם הורשע.

14. הנאשם 2 ניצל את אף הוא זכותו למילה אחרונה. בדבריו לפני הביע חרטה וצער על מעשיו. הנאשם 2 טען שמדובר במעידה חד פעמית ושאלו ידע את תוצאותיה לא היה עושה את המעשים שבהם הורשע. הנאשם סיפר שהוא אדם נורמטיבי ומשפחתי. אשר לקנס שדרשה המדינה, הבהיר שלא יוכל לעמוד בו כיוון שטרם סיים לשלם את המיסים שהושתו עליו בסך ₪ 200,000. אשר למצבו הכלכלי, סיפר שהוא משלם סך של ₪ 40,000 בחודש עבור

מסים, שהוא שכיר ואינו משתכר סכומים גבוהים, ושיש לו הוצאות רבות. בשל כל אלה ביקש את התחשבותו של בית המשפט.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. הנאשמים הורשעו במספר אירועים ועבירות במסגרת פרשה אחת ועל רקע זהה. על כן, ובהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), יש להשקיף עליהם כמסכת עבריינית אחת, ולקבוע בגינם מתחם עונש הולם אחד. כך בנוגע לעבירות הזנות והתועבה שבגינן ייקבע מתחם עונש הולם אחד, וכך בנוגע לעבירות המס שבגינן ייקבע מתחם נפרד.

16. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. **הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הזנות** שנפגעו הם ערך ההגנה על כבודן, אנושיותן, גופן, חירותן, ונפשן של נשים המועסקות בזנות; וערך מניעת ניצולן בידי אלה המרוויחים מפעילותן.

על נזקי תופעת הזנות ופגיעתן בנשים העוסקות בכך עמד בית המשפט העליון בע"פ 1810/22 **מדינת ישראל נגד פלונית** (31.05.2022):

"...הזנות מביאה לחורבן לא משום חומרתה - שהרי יש עברות חמורות לא פחות ממנה, כגון רצח או אונס או שוד, שבניגוד לזנות, הנעשית לעתים קרובות ברצון עושיה, הן נעשות בניגוד לרצון הקרבן - אלא משום שהשפלת כבוד האדם, חרפתו וביזויו באים בה לידי ביטוי חריף. הפיכת האדם ל'מוצר עובר לסוחר' עלולה, חס ושלום, להביא לידי כך שיאמר המתבונן בקרבן העברה בלשון קדמונים: 'ומוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֲיִן'"

המחוקק גילה דעתו להחמיר בעבירת "הבאת אדם לידי עיסוק בזנות" בקבעו בצדה עונש בן שבע שנות מאסר.

18. אשר לעבירות המס, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה:

ערך ההגנה על הקופה הציבורית;

ערך ההגנה על חוסנו ועל בטחונו הכלכלי של הציבור;

ערך ההגנה על אמון הציבור ברשויות המדינה ובשלטון החוק;

ערך מניעת שיבוש יכולת הפיקוח של רשויות המס על פעילות הנישומים;

ערך מניעת פגיעה או הכבדה על יכולתן של רשויות המס לגבות מס אמת;

ערך מניעת פגיעה בשוויון בנטל תשלומי המס;

ערך מניעת פגיעה בתחרות החופשית במשק;

וערך ההגנה על חובת הציות לחוק בהיבטים של חבות המס.

ההלכה הפסוקה עמדה על כך שעבירות המס הן חמורות ונפוצות ומתאפיינות בקלות ביצוען, קלות אשר עומדת ביחס הפוך לקושי שבחשיפתן. כפועל יוצא מכל אלה, גובשה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מס המשקפת את הפגיעה הניכרת שנגרמת לציבור ולחברה ואת שיקול הרתעת הרבים שחיוני לצורך המאבק בהן.

מדיניות זו מתבטאת בפסיקה עקבית ומבוצרת של ביהמ"ש העליון שמשקיף על עבירות המס כעבירות בעלות חומרה מיוחדת אשר מצדיקה ענישה מרתיעה

דברים ברוח זו נכתבו ברע"פ 9004/18 יצחקי נגד מדינת ישראל (13.12.2018) כדלקמן:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאיינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

19. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בעבירות הזנות היא ממשית. כפי שנקבע בהכרעת הדין עניינם של הנאשמים היה בהשאת רווחיהם מהשכרת דירות לטווחים קצרים, ולשם כך יצרו אקלים נוח שקידם את יכולתן של הנשים העוסקות בזנות לנהל את עסקיהן בדירות, ולשלם לנאשמים את דמי השכירות על בסיס רציף וקבוע, ובכך להפיק הכנסות גבוהות לעסק שבבעלותם. למרות שהנאשמים לא הורשעו בסרסרות למעשי זנות, הם עברו עבירות שונות בתחום הזנות לשם השגת מטרתם ביצירת רווחים שהתבססו על עיסוקן של הנשים בזנות. במסגרת העבירות שעברו הנאשמים, הם פרסמו את השירותים הניתנים בדירות כדי למשוך לקוחות; ניסו לגייס נשים שישכרו את הדירות למטרת עיסוק בזנות; הביאו נשים לעסוק בזנות; החזיקו ותפעלו את הדירות המושכרות, והכול לשם יצירת תנאים

אופטימליים עבור הנשים העוסקות בזנות מתוך מטרה להזרים רווחים לעסק שבבעלותם. בכך תרמו הנאשמים לשגשוגה של התופעה ולהרחבת ממידה על כל הנזקים הכרוכים בכך.

אשר לעבירות המס מידת הפגיעה בערכים היא בלתי מבוטלת בהתחשב בגובה השמטת ההכנסות, בסכום שנגזל מהקופה הציבורית, במשך התקופה שבה נעברו העבירות, ובכמותן.

20. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הזנות והתועבה, עיון בפסקי דין בסוג עבירות זה, מעלה שגזרי הדין משקפים את היקף הפעילות העבריינית; משך התקופה שבה נעברו העבירות; סוג התפקיד שמילאו הנאשמים; ומידת מעורבותם בפעילות העבריינית. העונשים שהוטלו על הנאשמים עבירות אלה היו במנעד רחב, החל מעונשים שיקומיים ועד למאסרים מאחורי סורג ובריח. אף שהמקרים שיובאו להלן ניתנים לאבחנה לקולה או לחומרה, יש בהם לתת מידע והקשר לעונש הראוי וניתן להסיק מהם מסקנות רלוונטיות לענייננו על דרך ההשוואה המושכלת.

21. לצורך גיבוש מסקנותי אלה עיינתי בפסקי הדין הבאים:

ע"פ 8558/22 עדי רייטן נגד מדינת ישראל (18.4.2023): ערעור הנאשמת על גזר הדין שהתקבל באופן חלקי באופן שעונשה הופחת והועמד על **3 חודשי מאסר בעבודות שירות** חלף 7 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בסיוע לסרסרות ובהחזקת מקום לשם זנות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי ומטעמי שיקום, 7 חודשי מאסר בעבודות שירות; מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪. כאמור הופחת עונשה של הנאשמת בבית המשפט העליון הן משיקולי שיקום והן בשל נסיבותיה האישיות.

ע"פ 3116/21 ליאוניד גילר נגד מדינת ישראל (10.02.2022): ערעורו של הנאשם נדחה. בית המשפט אישר את גזר הדין שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי (ת"פ 18-03-1956). הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות כדלקמן: באישום הראשון בעבירות סרסרות למעשי זנות (ריבוי עבירות); הבאת אדם למעשי זנות (ריבוי עבירות) וסיוע להבאת אדם למעשי זנות; באישום השני הורשע בהשמטה מתוך דו"ח של הכנסה שיש לכלול בדו"ח לפי פקודת מס הכנסה (ריבוי עבירות). הנאשם הועסק על ידי שני אחרים שהפעילו משרד שהציע שירותי מין. תחילה שימש הנאשם כנהג ובהמשך כפקיד ובמסגרת עבודתו נטל חלק בתפעול המשרד, לרבות ניהול קשר מול המנהלים ומול הנשים שהועסקו במשרד. הנאשם עבד במשרד במשך כ- 20 חודשים. בתקופה זו, נהג לעיתים לפעול באופן עצמאי, להביא את הנשים לידי מעשי זנות שלא כחלק מפעילות המשרד, ולגבות מחצית מדמי האתנן לכיסו. בגין האישום הראשון קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל; בגין עבירות מס קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר אפשר בעבודות שירות, וגזר על הנאשם **10 חודשי מאסר בפועל בניכוי מעצרו; מאסר על תנאי; קנס בסך 10,000 ₪ ופיצוי**. במסגרת ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון ציין בית המשפט "אלמלא בחירתו של בימ"ש קמא לתת משקל מאזן לנסיבות לקולה שעמדו לזכותו, צפוי היה לקבל עונש חמור יותר שראוי להטילו במקרים דומים כדי למגר את תופעה מבחילה זו".

ע"פ 1810/22 מדינת ישראל נגד פלונית (31.05.2022): ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. הנאשמת הורשעה בסרסרות למעשה זנות; החזקת מקום לשם זנות; פרסום שירותי זנות; השמטת הכנסה מתוך דוח שיש לכללה בדוח במזיד ובכוונה להתחמק ממס; שימוש במרמה, ערמה או תחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס; הלבנת הון אסורה; ופעולה ברכוש אסור. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם לעבירות הזנות שנע בין 24 ועד 40 חודשי מאסר; ומתחם נפרד לעבירות הכלכליות שנע בין 24 ועד 50 חודשי מאסר בפועל וקנס בסכום שבין 200,000 ועד מיליון ₪, וגזר על הנאשמת 24 חודשי מאסר בפועל; מאסרים על תנאי וקנס בסך 200,000 ש"ח או 4 חודשי מאסר נוספים תמורתו. נוסף על כך, חולט מהנאשמת סך של 1.4 מיליון ש"ח. בית המשפט העליון התייחס לשיקולי השיקום וקבע שהעונש שהוטל לא מעניק משקל מספק לחומרת העבירות שבהן הורשעה הנאשמת **והעמיד את עונש המאסר על 36 חודשים** תוך הותרת יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ע"פ ג (מחוזי ת"א) 43097-01-21 שליחוביה נגד מדינת ישראל (07.04.2021): הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בשתי עבירות של החזקת מקום לשם זנות ובשתי עבירות של סרסרות למעשי זנות. הנאשמת החזיקה וניהלה שתי דירות שבהן סופקו שירותי מין. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בגזירת העונש המתאים לנאשמת שקל בית המשפט את נסיבותיה האישיות, את הרשעתה הקודמת בעבירה דומה, ואת השיהוי בהגשת כתב האישום באופן שמנע מהנאשמת לצרף תיקים, וגזר על הנאשמת שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס. בערעור הופחתה תקופת המאסר בהסכמה ונקבע שהנאשמת תישא **חודשיים מאסר בעבודות שירות**.

ע"פ ג (מחוזי ת"א) 55244-08-15 שלמה אלפנדרי נגד מדינת ישראל (02.12.2015): הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של החזקה וניהול מקום לשם זנות, ובעבירה של סיוע לסרסרות. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין חודשיים ספורים של מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד קנס, וגזר על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בקביעת העונש התחשב בית המשפט בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, בכך שהוא לוקה בבריאותו, בכך שכתב האישום הוגש בשיהוי, ובכך שהוא נמצא בלתי כשיר לעבודות שירות. במסגרת ערעורו הופנה הנאשם לחוות דעת נוספת מטעם הממונה על עבודות שירות והפעם נמצא כשיר. לפיכך, נגזרו עליו **4 חודשי עבודות שירות לצד ענישה הנלווית**.

ת"פ (שלום ת"א) 41198-01-20 מדינת ישראל נגד אהרן בוחסירה (27.07.2022): הנאשמים הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון. נאשם 1 הורשע בסרסרות למעשי זנות ונאשם 2 הורשע בהשכרת מקום לשם זנות. בעניינו של נאשם 1 קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 1 בעל עבר פלילי שאינו רלוונטי לעבירות, **6 חודשי מאסר עבודות שירות; מאסר על תנאי וקנס**. בעניינו של נאשם 2 קבע בית המשפט מתחם שנע בין ענישה צופה פני עתיד לצד ענישה נלווית ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי שאינו רלוונטי לעבירות, **צו של"צ בהיקף של 150 שעות; מאסר על תנאי וקנס**.

ת"פ (שלום י"ם) 2414-08-17 מדינת ישראל נגד אלן לוינסקי (03.06.2020): הנאשמות 1 ו-3 הורשעו על פי הודאתן במסגרת הסדר טיעון. הנאשמת 1 הורשעה בשתי עבירות של החזקת מקום לשם זנות; שתי עבירות של סרסרות

למעשי זנות;עבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות;ועבירה של פרסום בדבר שירותי זנות. נאשמת 3 הורשעה בהבאת אדם לידי עיסוק בזנות ועבירה של סיוע להחזקת מקום לשם זנות. בעניינה של נאשמת 1 קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד מעט יותר מ-24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, וגזר על הנאשמת נעדרת עבר פלילי שנסיבות חיים מורכבות, **9 חודשי מאסר בעבודות שירות;מאסר על תנאי ופיצוי**. בעניינה של נאשמת 3 קבע בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין צו של"צ משמעוטי ועד למספר חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, וגזר על הנאשמת **צו של"צ בן 300 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי**.

22. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות מס, נוהגים בתי המשפט להתחשב בסכום העלמת המס;הסכום שנגזל מהקופה הציבורית; משך הזמן שבו הועלם המס;מספר העבירות שנעברו; התחכום והשיטתיות שהיו כרוכים במעשים; השילוב שבין עבירות המס שונות או השילוב שבין עבירות המס לעבירות אחרות; הסרת המחדלים וכיו"ב.

23. לצורך גיבוש מסקנותי עיינתי בפסקי הדין הבאים:

רע"פ 4736/19 **דוד בלום נגד מדינת ישראל** (17.07.2019): הנאשם הורשע בשימוש במרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. סכום ההכנסה שהפיק הנאשם לא פחת מ-605,122 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. אשר לקנס נקבע מתחם שנע בין 10,000 ועד 80,000 ש"ח. בית המשפט קמא מיקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם וזאת בשל אי הסרת המחדל, וגזר עליו עונש בן 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות, עברו הנקי והשיהוי בהגשת כתה האישום, והפחית את עונשו ל-**8 חודשי מאסר בפועל והעמיד את הקנס על סך של 200,000 ש"ח**. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 674/13 **ליטווק נגד מדינת ישראל** (08.01.2013): הנאשם, אדריכל עצמאי, הורשע בריבוי עבירות של השמטת הכנסה מתוך דו"ח, הכנת פנקסי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה, עבירות לפי סעיפים 220(1), 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה. הנאשם לא כלל את מלוא התמורה ששילמו לו לקוחותיו בחשבוניות שאותן הוציא, הכין פנקסי חשבונות כוזבים, והשמיט הכנסות מהדוחות שהוגשו לפקיד השומה בשנות המס 2000-2003 בסך של 496,432 ₪. **הנאשם נדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 40,000 ₪**. בית המשפט המחוזי התייחס לסוגיית אי הסרת המחדלים, לזמן הרב שחלף בין מועד ביצוע העבירות למועד גזר הדין ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, ודחה את הערעור. בקשת רשות הערעור נדחתה.

רע"פ 2451/06 **יגאל שניא רו"ח נגד מדינת ישראל** (25.07.2006): הנאשם רו"ח במקצועו הורשע בהשמטת הכנסות מדוח, הכנה וקיום של פנקסי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה, עורמה או תחבולה, עבירות לפי סעיפים 220(1), 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה. הנאשם הפחית את חבותו במס בין היתר בכך הקים מכון קוסמטיקה יחד עם אשתו בחלל ביתם כאשר בספרי הנהלת החשבונות הוצג המכון ככזב כמרפאת עור של אחיו והוצג ככזב שאשתו של הנאשם עובדת שם. כל הוצאות השיפוצים בהקמת המכון וכל ההוצאות השוטפות של אחזקת המכון נרשמו כולם בספרי הנהלת החשבונות של אחיו לרבות הוצאות עבור מוצרי

קוסמטיקה. הנאשם לא הודיע לפקיד השומה על פתיחת העסק והשמיט הכנסות באמצעות הגדלת הוצאות עסק משרד רו"ח שבבעלותו. סכום העבירות עמד על סך 250,000 ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי זיכה את הנאשם מחלק מהעבירות ונוכח חלוף הזמן והימשכות ההליכים, הפחית את עונשו וגזר עליו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות** תוך שהעלה את **סכום הקנס והעמידו על סך של 200,000 ש"ח**. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ע"פ (מחוזי ת"א) 39748-01-22 **איכר נגד מדינת ישראל** (03.01.2023): הנאשם הורשע בבית המשפט קמא (ת"פ 13963-01-17) בחמש עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה בכך שבין השנים 2014-2010 השכיר דירות למגורים ועסקים. הנאשם היה בעלים של שתי דירות שאותן השכיר, לכל הפחות, לחמישה עשר שוכרים שונים. נוסף על כך, הפיק הנאשם הכנסות מדמי השכירות בגין דירות שאינן רשומות בבעלותו, והשמיט הכנסות מהשכרת הנכסים בהיקף שאינו ידוע אך לא פחות מ-976,598 ₪. הנאשם לא הודיע על התחלת העיסוק לפקיד השומה כנדרש, לא הגיש דוח לפקיד השומה בכל אחת משנות המס הרלוונטיות, ולא שילם את המס בגין הכנסות שהופקו מהשכרת הנכסים. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ובכלל זה קנס שבין 20,000 ועד 60,000 ₪ וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 25,000 ₪. במסגרת הערעור ובשל חלוף הזמן, הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות ובית המשפט המחוזי המיר את מאסרו לעבודות שירות גזר עליו **7 חודשי מאסר בעבודות שירות**.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 25335-06-22 **מדינת ישראל נגד חמו** (14.07.2022): נדחה ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בריבוי עבירות לפי סעיף 220(5) ו-220(4) לפקודת מס הכנסה וריבוי עבירות לפי חוק מס ערך מוסף. הנאשם נרשם כעוסק מורשה במסגרת עיסוקו בתחום השיפוצים ועבר את העבירות שבהן הורשע בין השנים 2013-2016. הנאשם דיווח דיווח כוזב על הוצאות בסך 1,931,856.60 ₪, באמצעות 110 חשבוניות מס כשבפועל לא ביצע את העסקאות שמשקפות בחשבוניות. במהלך התקופה ועד לשנת 2015, בהסתמך על המסמכים הכוזבים, כלל הנאשם ב-11 דוחות תקופתיים שהגיש לרשויות המע"מ תשומות פיקטיביות בסך 262,110.55 ₪. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם שפעל להסרת המחדל עוד טרם הוגש כתב האישום, **צו של"צ בהיקף של 300 שעות, קנס בסך 50,000 ₪ לצד ענישה נלווית**.

עפ"ג 18163-04-20 (מחוזי ת"א) **שבי נגד מדינת ישראל** (01.07.2020): הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-12 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה ו-10 עבירות לפי סעיף 220(1) לפקודה. על פי העובדות שבהן הודה, בתקופה שבין 2005-2007 החזיק הנאשם שלא כדין במספר נכסים וניהל עסק להשכרת נכסים במסגרתו עסק בהשכרת של לא פחות מ-4 נכסים. נוסף על כך, לא הגיש הנאשם במועד לפקיד השומה הודעה על תחילת עיסוקו בהשכרת נכסים ובהמשך לא הגיש כלל דוחות שנתיים, לא הנפיק ללקוחותיו קבלות וחשבוניות מס על תקבוליו מהעסק, לא ניהל רשומות כדין, ולא דיווח על תקבוליו מהעסק. הנאשם השמיט הכנסות מדוחות שהגיש עבור השנים 2007-2018 מתוך כוונה להתחמק ממס. הנאשם העלים הכנסות מניהול העסק בסך 750,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשים ועד 18 חודשי מאסר

לצד קנס שנע בין 30,000 ₪ ועד 60,000 ₪. בית המשפט שקל את אי הסרת המחדל, את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם, את התנהלות רשויות אכיפת החוק ואת השיהוי בבקשתו של הנאשם להפחתת סכום הכופר, וגזר על הנאשם **9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 35,000 ₪ והתחייבות**. בית המשפט המחוזי לא התערב בקביעת המתחם אך התערב בעונש, מיקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, והפחית את עונשו ל-**6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, על אף שלא הסיר את המחדל, מתוך התחשבות בנסיבות רפואיות מיוחדות.

עפ"ג (מחוזי י-ם) 10063-09-17 **אהוד כהן נגד מדינת ישראל** (01.05.2018): ערעור הנאשם נדחה. הנאשם הורשע בריבוי עבירות של מרמה, עורמה או תחבולה, השמטת הכנסות, אי ניהול פנקסי חשבונות, לפי סעיפים 220(5), 220(1) ו-216(5) לפקודת מס הכנסה ועבירות על חוק מע"מ. סכום ההשמטה עמד על 400,000 ₪. בין השנים 2009-2013 השכיר הנאשם מחסן לחברה תמורת דמי שכירות חודשיים. באותה תקופה עבד הנאשם כקבלן-משנה וביצע עבודות תחזוקה עבור אותה חברה תמורת תשלום. כנגד התשלומים שקיבל, מסר הנאשם חשבוניות שאינן שלו. רובן היו חשבוניות מזויפות של בנו, אשר אותן הדפיס הנאשם ללא אישורו של הבן. הנאשם לא דיווח לרשות המס על תחילת עיסוקו בביצוע העבודות וההשכרה, לא ניהל ספרי חשבונות כנדרש בדין, דיווח לפקיד השומה רק על חלק קטן מהכספים שאותם קיבל ולא שילם את המסים המתחייבים. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשים ועד 16 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסכום שנע בין 20,000 ₪ לבין 100,000 ₪, ולצד מאסר על-תנאי, וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי שלא הסיר את מחדלו, **6 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי, וקנס בסך 22,000 ₪**.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 43320-05-16 **מדינת ישראל נגד חסארמה** (24.11.2016): נדחה ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על הנאשם. הנאשם נדון ל-**6 חודשי מאסר בעבודות שירות**. הנאשם הורשע בהכנת פנקסי חשבונות כוזבים וקיומם, ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה, לאחר שהתחמק מתשלום מס בסך של 330,000 ₪. המחדל הוסר במלואו. בית המשפט המחוזי אישר את המתחם שנע בין 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר.

עפ"ג (מחוזי י-ם) 51195-04-15 **מחמוד אבו טיר נגד מדינת ישראל** (15.11.2015): נדחה ערעורו של הנאשם. הנאשם הורשע בריבוי עבירות של השמטת הכנסה מתוך דוח, הכנת פנקסי חשבונות כוזבים, ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה, עבירות לפי סעיפים 220(1), 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה. סכום העבירות עמד על סך 531,598 ₪. הנאשם עבד כקבלן בנייה בשנים 2004-2005; ובמסגרת זו, ביצע עבודות טיח עבור חברה קבלנית והפיק הכנסות בסך 531,598 ₪. הנאשם הגיש דוחות שנתיים לרשויות המס, שבהם לא הצהיר על הכנסות כלשהן. כדי להעלים את ההכנסות האמורות, הנפיק הנאשם ארבע חשבוניות מס כוזבות. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשים ועד 14 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי וקנס שנע בין 30,000 ₪ ל-50,000 ₪ וגזר על הנאשם **8 חודשי מאסר; מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪**.

ת"פ (שלום ת"א) 38662-01-19 מדינת ישראל נגד דניאל דריי (05.01.2021): הנאשם הורשע ב-7 עבירות

לפי סעיף 220 (1) לפקודת מס הכנסה וב-9 עבירות לפי סעיף 220 (4) ו- (5)220 לפקודה. הנאשם, סקסולוג, עסק במתן טיפול בקליניקה בת"א. בגין כל שנת מס היה הנאשם חייב בהגשת דוחות על הכנסותיו מעיסוקו. בין השנים 2006-2012 הגיש הנאשם לפקיד השומה דוחות על הכנסותיו תוך שהשמיט הכנסות לכל הפחות בסך 800,000 ₪ וכן הכין פנקסי חשבונות כוזבים שאינם כוללים את ההכנסה שהושמטה. בשנים 2013-2014 הכין הנאשם פנקסי חשבונות כוזבים והשמיט מהם הכנסות לכל הפחות בסך 200,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשים ועד 20 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי, וגזר על הנאשם **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪.**

ת"פ (שלום ת"א) 51575-05-14 **מדינת ישראל נגד אגסי** (31.12.2015): הנאשם הורשע ב-3 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה לפי סעיף (5)220 לפקודת מס הכנסה. בין השנים 2007-2009, ניהל הנאשם עסק למתן שירותי יחסי ציבור לאירועים והפקת אירועים. בשנת 2007 הודיע הנאשם לפקיד שומה ולמנהל המכס ומע"מ על סגירת העסק מסוף חודש מרץ שנת 2006. בעקבות ההודעה סגרו פקיד השומה ומנהל המכס ומע"מ את תיק העסק כאשר בפועל המשיך הנאשם להפעיל את העסק ולהנפיק ללקוחותיו חשבוניות מס. הנאשם לא העביר לרואה החשבון את החשבוניות שהונפקו לצורך דיווח לרשויות המס ולא ניהל ספרים כמתחייב על פי חוק. סכום ההכנסה שהועלם עמד על לא פחות מ- 878,715 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם **6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.**

24. במסגרת הנסיבות הקשורות **בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירות;** הנאשמים עסקו בהשכרת דירות לטווח קצר ומטרת העסק, לכל הפחות בתחילת הדרך, לא הייתה קשורה לעבירות הזנות. בחלוף הזמן ולאחר שגילו את האפשרויות הגלומות בהשכרת הדירות לנשים העוסקות בזנות, עודדו הנאשמים את פעילותן של הנשים, גייסו נשים נוספות שישכרו את הדירות, פרסמו את השירותים שניתנו בהן, ועסקו בתפעול הדירות - החלפת מצעים ומגבות, והספקת מוצרי היגיינה. דהיינו, החל משלב מסוים שבו נחשפו לנאשמים הרווחים הגבוהים שהיו כרוכים בעבירות, פעלו אלה מתוך תכנון, בשיטתיות ולאורך זמן, ואין מדובר במעידה חד פעמית.

כך בעניין עבירות הזנות וכך גם בעניין עבירות המס.

ב. **חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירות;** בהכרעת הדין קבעתי שגם אלמלא מעורבותם של הנאשמים, היו הנשים המוזכרות בכתב האישום עוסקות בזנות שכן מדובר על נשים שזה היה עיסוקן ואשר חברו אל הנאשמים מתוך שיתוף אינטרסים. עם זאת, הנאשמים אחראים באופן מלא על חלקם בעידוד התופעה ובהרחבת ממדיה לאורך חודשים ארוכים. אשר לעבירות המס, חלקם של הנאשמים

הוא מלא כעולה מהודאתם שהייתה בלתי מסייגת.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות;** אשר לעבירות הזנות, כידוע נשים העוסקות בזנות שייכות לקבוצות חלשות בחברה ונאלצות לעסוק בכך מסיבות נפשיות, כלכליות וחברתיות ולעיתים בשל היותן קורבנות של עבירות מין בילדותן. לעיסוק בזנות השלכות קשות, הן פיזיות, הן בריאותיות והן נפשיות.

אשר לעבירות המס, מדובר בעבירות שגרמו לנזק ישיר ועקיף לקופה הציבורית ולמערכת גביית המס. אמנם סכום הכסף שנגרע מהקופה הציבורית לא צוין בכתב האישום, וכך גם איננו יודעים אם ניתן היה לנכות הוצאות שונות כנגד ההכנסות שהושמטו מדיווחי הנאשמים, ברם גם בהיעדר נתונים אלה, ניתן להניח בסבירות גבוהה שמדובר בסכומים ניכרים. יש להבהיר שעבירה של השמטת הכנסה מדוחות המוגשים למס הכנסה מתגבשת כאשר הנישום, במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, השמיט הכנסה שיש לכלול בדוח. כפי שנקבע בפסיקה המבחן הוא מבחן ההכנסה ואין מקום להיכנס לחישובים מורכבים כדי להגיע לסכום הרווח שהפיק הנאשם שלמעשה רק הוא מחויב במס הכנסה (ראה ע"פ 5783/12 גלם ואח' נגד מדינת ישראל (11.09.2014)).

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמים לעבור את העבירות;** על הסיבות שעמדו בבסיס העבירות ניתן ללמוד מתסקירי שירות המבחן. אשר לנאשם 1 סבר שירות המבחן שהלה התנהל מתוך רצון להגדיל את רווחיות העסק. אשר לנאשם 2, סבר שירות המבחן שהלה התפתה להשיג רווחים קלים ומהירים בלי שהקדיש מחשבה להשלכות מעשיו.

25. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור שיש לקבוע מתחמי עונש הולם כדלקמן:

אשר לעבירות הזנות והתועבה מתחם שנע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.

אשר לעבירות המס, מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.

26. במקרה זה לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת**

להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשמים ובבני משפחתם;

אשר לנאשם 1, כעולה מתסקיר שירות המבחן הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ושאיפה לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין. עוד עלה מהתסקיר שהוא ובני משפחתו מתמודדים עם מורכבות מצבו הבריאותי של בנו. כעולה מדברי הנאשם, ההליך הפלילי היווה טראומה עבורו ועבור בני משפחתו לרבות בפן הכלכלי. בנסיבות אלה אם יוטל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריה עלול הדבר לדרדרו, ולפגוע בשיקומו ולפגוע בשיקום המשפחה.

אשר לנאשם 2, אף הוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ומגלה יציבות תעסוקתית ושאיפה לניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין. תימוכין לאופיו החיובי של הנאשם-2 עלו מעדות אשתו שסיפרה על מידותיו הטובות, על תפקודו בבית, ועל ההשפעה הטראומטית של ההליך הפלילי עליו ועל בני המשפחה. גם בנוגע לנאשם 2 סבורני שעונש מאסר מאחורי סורג ובריה ידרדר את מצבו ויפגע בשיקומו ובשיקום המשפחה.

ב. נטילת האחריות של הנאשמים על מעשיהם, וחזרתם למוטב או

מאמצייהם לחזור למוטב; הנאשמים כפרו באישום הראשון (עבירות הזנות) והודו באישום הרביעי (עבירות המס). לנאשמים שמורה זכותם לטעון לחפותם ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתם כך נקבע במפורש בסעיף 40יא(6) לחוק שזו לשונו: **"...ואולם כפירה באשמה הוניהול המשפט על ידי הנאשם לא ייזקף לחובתו".**

במקרה זה זוכו הנאשמים מעבירות הסרסרות והמאשימה חזרה בה מאישום 3 שיוחס לנאשם 2, כך שאין מדובר בניהול סרק.

כבר במהלך ניהול המשפט וביתר שאת לאחר הכרעת הדין, קיבלו הנאשמים אחריות על מעשיהם והביעו חרטה עליהם.

בנוגע לנאשם 1 התרשם שירות המבחן שההליך המשפטי חידד אצלו את גבולות האסור והמוותר, וכיום הוא מבין את הפסול שבהתנהגותו ומקבל אחריות על העבירות שעבר. נוסף כל כך, הביע הנאשם 1 נכונות להשתלב בהליך טיפולי, נכונות שמגלמת בתוכה קבלת אחריות ומוטיבציה לחזור למוטב.

אשר לנאשם 2, התרשם שירות המבחן שכיום הוא מסוגל לבחון באופן ביקורתי יותר את התנהגותו באותה עת והוא מקבל אחריות על מעשיו. גם הנאשם 2 הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן וגם בעניינו יש לראות בכך חלק מקבלת האחריות.

א. **מאמצי הנאשמים לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק**

שנגרם מהן; בהלכה הפסוקה נקבע שיש להתחשב בנאשמים אשר הסירו את מחדלם ופרעו את חובם לרשויות המס. עוד נקבע שהסרת המחדל תהווה גורם מקל אך לא מכריע, שכן אין מדובר במעשה חסד שעשו הנאשמים אלא בפירעון של חוב שניתן היה לגבות מהם גם בדרכים אחרות (ראו: ע"פ 2407/05 מן נגד מדינת ישראל (11.07.2005)).

הנאשם 1 הסיר את מחדלו באופן מלא ויש לזקוף זאת לזכותו ולראות בכך חלק מקבלת האחריות.

הנאשם 2 טרם הסיר את מלוא המחדל ומהודעת המאשימה מיום 20.04.2023 עולה שנותרה לו יתרה חוב בסך 107,000 ₪. עם זאת כיוון שהנאשם מצוי בתהליך שבמסגרתו הוא משלם את חובו, אזקוף לזכותו את המאמצים שעשה כדי לפרוע את חובותיו לרשויות המס אף שטרם פרע אותם במלואם

ב. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירות נעברו בשנים 2015

2017-2018. כתב האישום הוגש בשנת 2017 כך שלא היה שיהוי בהגשתו. מאז שנעברה העבירה האחרונה חלפו למעלה מ-6 שנים שבמהלכן לא עברו הנאשמים עבירות נוספות, ויש להתחשב בכך בבואו של בית המשפט לגזור את דינם.

ג. **העדר עבר פלילי;** הנאשמים נעדרי הרשעות קודמות וזוהי

הסתבכותם הראשונה בפלילים.

28. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ומתוך התחשבות מיוחדת בשינוי דפוסי ההתנהגות והחשיבה של הנאשמים, בהיותם כיום אנשים נורמטיביים, ומשיקולי שיקום, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשם **בתחתית מתחם העונש הולם בשני המתחמים.**

ריבוי עבירות

29. בסעיף 40(ב) לחוק העונשין שכותרתו "ריבוי עבירות" נקבע שאם הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40(א) לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

בסעיף (ג) נקבע שבגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, לסוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לתקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

בסעיף 40(ד) שכותרתו "חובת הנמקה" נקבע שעל בית המשפט לפרט ולנמק בגזר הדין, בין השאר, את הדרך שבה גזר את דינו של הנאשם לאחר הרשעה בכמה עבירות המהוות כמה אירועים.

30. בהתאם לכך, החלטתי לגזור על הנאשמים עונשים כדלקמן:

על הנאשם-1 אגזור 9 חודשי מאסר על עבירות הזנות והתועבה, ו-7 חודשי מאסר על עבירות המס והכול לצד מאסר על תנאי וקנס.

החלטתי משיקולי שיקום לחפוף את עונשי המאסר ולאפשר לנאשם-1 לשאת את מאסרו בעבודות שירות וזאת בהתחשב בכך שמדובר באדם נורמטיבי אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי; בקבלת האחריות; בחרטה הכנה; במצבו הרפואי של בנו; בנכונותו להשתלב בהליך טיפולי; בהעדר עבר פלילי; בחלוף הזמן מעת שנעברו העבירות; בהסרת המחדלים; וכדי לפתוח לו פתח לתקווה ושיקום בעתיד.

על הנאשם-2 אגזור 9 חודשי מאסר על עבירות הזנות, ו-7 חודשי מאסר על עבירות המס לצד מאסר על תנאי וקנס.

גם בנוגע לנאשם 2 החלטתי משיקולי שיקום לחפוף את עונשי המאסר ולאפשר לו לשאת את מאסרו בעבודות שירות בהתחשב בהיותו אדם נורמטיבי אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי ושינה את דפוסי חשיבתו; בקבלת האחריות; בחרטה שהביע; בחלוף הזמן, במצבו הכלכלי, בנכונותו להשתלב בהליך טיפולי, ובמאמציו להסיר את מחדליו.

כיוון שהנאשם 1 הורשע גם בהשכרת מקום לשם זנות, אביא זאת לידי ביטוי בקביעת גובה הקנס שיוטל עליו.

סוף דבר

31. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על הנאשם 1:

א. **מאסר בן 9 חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות**, זאת על פי קביעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. הנאשם שובץ לעבודות שירות במפעל חיים בימים ובשעות שנקבעו בחוות הדעת. הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 11.09.2023 בשעה 08:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז דרום כפי שנקבע בחוות הדעת.

ב. **מאסר בן 4 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור**

עמוד 20

בתוך שלוש שנים מהיום עבירת זנות ותועבה ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ג. מאסר בן 3 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירות מס מסוג פשע ויורשע בהן בתוך התקופה או לאחריה.

ד. קנס בסך ₪ 30,000 או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 10 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.9.2023. יתר התשלומים ישולמו בכל 1 בחודש בתשעת החודשים העוקבים.

אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

ה. צו מבחן למשך שנתיים.

על הנאשם 2:

א. מאסר בן 9 חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות, זאת על פי קביעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. הנאשם שובץ לעבודות שירות באיחוד הצלה בירושלים בימים ובשעות שנקבעו בחוות הדעת. הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 18.09.2023 בשעה 08:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז דרום כפי שנקבע בחוות הדעת.

ב. מאסר בן 4 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת זנות ותועבה ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ג. מאסר בן 3 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירות מס מסוג פשע ויורשע בהן בתוך התקופה או לאחריה.

ד. קנס בסך ₪ 20,000 או 200 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 10 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.9.2023. יתר התשלומים

ישולמו בכל 1 בחודש בתשעת החודשים העוקבים.

אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

ה. צו מבחן למשך שנתיים.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב אב תשפ"ג, 30 יולי 2023, במעמד הצדדים.